

De Riepe

Het straatmagazine van Noord-Nederland

Thema
veiligheid

**Bouwen aan een stabiele
plek voor daklozen**

VERDER IN DIT NUMMER

- Hart in de rauwe werkelijkheid
- Samen werken aan netwerken

**KEURMERK
straat
krant**

PRIJS €2,20
waarvan €0,90
voor de verkoper

alleen kopen van
verkoper met badge

Vrijheid en Veiligheid

De mens is veroordeeld om vrij te zijn. In het existentiële domein is veiligheid niet slechts de afwezigheid van gevaar, maar het resultaat van keuzes die wij - bewust of niet - maken binnen de ongerijmdheid van ons bestaan. Terwijl we door de dwaaltuin van het leven reizen moeten we de diepgaande verantwoordelijkheid van onze keuzes onder ogen zien en erkennen dat ware veiligheid niet de afwezigheid van gevaar is, maar juist de moed om het onder ogen te zien.

Veiligheid is geen bestemming, maar een filosofisch onderzoek. Een voortdurende verkenning van onze psyche. Het daagt ons uit om de absurditeit van het leven te accepteren en om kennis als ons kompas te gebruiken om door de complexe stromingen van maatschappelijke verwachtingen en individuele autonomie te navigeren. Veiligheid is geen statische toestand. Het is een dynamisch dialoog tussen ons verlangen naar bescherming en het behouden van onze inherente vrijheid.

Laat u zich inspireren door de verhalen en artikelen die opgetekend zijn in deze Riepe. Ontdek wat de schrijvers en redactieleden verstaan onder het woord 'veiligheid'. Ik wens u veel leesplezier!

Robby Bakker

DE RIEPE

Het straatmagazine van Noord-Nederland

De Riepe, Gronings voor stoep, is het straatmagazine van Noord-Nederland. De Riepe verschijnt eens per maand. Het blad is een initiatief van stichting WerkPro. Mensen die om uiteenlopende redenen dak- en thuisloos zijn, verkopen het magazine. Onder deze verkopers vallen ook mensen uit andere landen, mensen die in Nederland en in hun land van herkomst weinig tot geen perspectief hebben. Alle verkopers dragen als legitimatiebewijs een registratiepasje.

U betaalt voor het magazine €2,20. Daarvan is €0,90 voor de verkoper, de rest gaat terug naar het project. De Riepe is geen commercieel magazine; naast inkomsten uit verkoop worden middelen verworven uit sponsoring, subsidiëring, fondsen en advertenties. Eventuele meeropbrengsten zullen worden aangewend in het circuit van dak- en thuislozen.

Donateur worden?

Bel of mail naar het distributieadres voor meer informatie.

- Heeft u klachten over een verkoper? Noteer het pasnummer en bel naar het distributieadres.
- Niets uit deze uitgave mag worden gebruikt zonder toestemming vooraf van de redactie.

COLOFON

PROJECTBEGELEIDING WERKPRO

Antonie Grootenhuis

PROJECTBEGELEIDING STUDIO SPINLINK

Dominique Krauts

HOOFDREDACTIE

Dominique Krauts

EINDREDACTIE

Sofie Risamena

REDACTIE

Wieske Aupers
Teun Boulogne
Tim Drenth
Hannie Poletiek
Rudy Vane
Michelle Wubs

Robby Bakker
Liz Dijk
Arnold de Meijer
Anna de Ruyter
Yvonne Vast

VORMGEVING

Maico van Dijk

Dionne Hagedoorn

FOTOGRAFEN

Kevin Bekkering
Marinus Hillenga
Mark Timmerman

Frits Blom
Jaap ten Hoove

GASTFOTOGRAFEN

Bowe Roodbergen

Winand Stut

VASTE COLUMNISTEN

Dick Bijmolt
Niek Heidanus
Gerard Lohuis
Saffira Rijkee
Gerlinde Spaan
Marieke Werkman

Ellen Floris
Jaap Krol
Natalja Oosterbaan
Eddy Sikma
Lydia Tuijnman

FOTOGRAFIE COVER

Kevin Bekkering

STRIP

Teun Boulogne

PUZZEL

Luuk Kobes

ILLUSTRATIES

Teun Boulogne
Maico van Dijk
Leyla Karaaslan

Rita Dalal
Dionne Hagedoorn
Raymond Strockmeijer

DRUK

Van Liere Media, Emmen

MET DANK AAN

Leger des Heils voor het ter beschikking stellen van de distributiefaciliteiten, subsidiënten, donateurs en anderen die een bijdrage leveren aan de financiering van dit magazine. En niet te vergeten: de vele vrijwilligers en stagiaires zonder wie dit project niet draaiende kan worden gehouden.

SPECIALE DANK

Gaat uit naar alle verkopers, schrijvers en dichters uit de groep van dak- en thuislozen.

BEGELEIDING VERKOPERS

Eddy Posthumus

De Riepe is een uitgave van WerkPro.

REDACTIEADRES DE RIEPE

Protonstraat 6
9743 AL Groningen
06-1147 8111
redactiederiepe@werkpro.nl

DISTRIBUTIEADRES DE RIEPE

WerkPro Groningen
Eemskanaal NZ 32a
9713 AB Groningen
Tel: 050-5791818 (09:00 - 13:00 uur)
e-mail: riepe@werkpro.nl
website: www.deriepe.nl
bankrek. NL38INGB0685757617
t.n.v. straatmagazine De Riepe

WerkPro Leeuwarden
Tel: 088 066 31 80
e-mail: riepe@werkpro.nl

ISSN
2405-769X

WerkPro

Spin
Link

INHOUDSOPGAVE

ELK KIND HEEFT RECHT OP VEILIGHEID

4

In een van de kantoren tegenover Martiniplaza zit Jeugdzorg Noord. Hier werkt Suzanne Bos met pubers en ouders met als doel dat elk kind de kans krijgt veilig op te groeien. Dat dit niet altijd makkelijk is bewijst de landelijke campagne 'wat zou jij doen?' die aandacht vraagt voor de dilemma's waar jeugdzorg tegenaan loopt.

11

JAN VEEN (MEDE)OPRICHTER TWAALFDE HUIS

Jan Veen geniet sinds kort van zijn pensioen. Hij stond samen met anderen aan de wieg van het Twaalfde Huis. Met plezier kijkt hij terug op zijn werk als zorgverlener, projectbegeleider en het bouwen aan een stabiele plek voor daklozen.

HART IN DE RAUWE WERKELIJKHEID

16

'De grimmigheid op straat is toegenomen', zegt Linda Eising (OGGZ-medewerker van WIJ Groningen). Voor haar werk is ze regelmatig voor dag en dauw op straat te vinden om mensen die 's nachts buiten slapen in beeld te krijgen. Linda is ook casusregisseur van een aantal van deze buitenslapers en houdt daarnaast de veiligheid in de gaten. 'Ik heb nog steeds een van de leukste banen die er zijn.'

20

SAMEN WERKEN AAN NETWERKEN

Tijdens de afgelopen coronapandemie is een aantal dingen aan het licht gekomen. Dat eenzaamheid dichterbij is dan gedacht en dat het hebben van een goed netwerk wel heel fundamenteel is. Bijna net zo'n eerste levensbehoefte als eten en drinken. Joyce Bosman (41), aanjager 'Netwerkversterkend werken' bij WIJ Groningen.

Marieke Werkman	6	Jaap Krol	19
Gekkenwerk	7	Businessclub	22
Mea Sententia	8	Ronnie & Ronny	23
Koken met een missie	9	Kruiswoordcrypto	23
Werk in uitvoering	12	Horoscoop	24
Angst is met de dapperen	13	Straatklinkers	25
Kunst op straat	14	Opvanginstellingen	27
Stop de tijd	15	Op de Bank	28
In het vizier	18		

Elk kind heeft recht op veiligheid

Door **Hannie Poletiek** Fotografie **Winand Stut**

Tegenover Martiniplaza aan weerszijden van de parkeerplaats, wemelt het van de kantoren. In een van de kantoren zit Jeugdzorg Noord. Hier werkt Suzanne Bos met pubers en ouders met als doel dat elk kind de kans krijgt veilig op te groeien. Dat dit niet altijd makkelijk is bewijst de landelijke campagne 'wat zou jij doen?' die aandacht vraagt voor de dilemma's waar jeugdzorg tegenaan loopt.

Suzanne Bos is werkzaam in de jeugdreclassering en -bescherming. Ze studeerde Maatschappelijk Werk en Dienstverlening (tegenwoordig heet dit Social Work). Toen ze een stageplek zocht, kwam ze terecht bij het Leger des Heils, jeugdbescherming en reclassering waar ze vervolgens acht jaar heeft gewerkt als gezinsvoogd. 'Ik bleek fan van pubers te zijn', geeft ze aan. Vanaf 2012 is ze daarom overgestapt naar Jeugdbescherming Noord, jeugdreclassering (destijds bureau Jeugdzorg) waar ze werkte met pubers. Ze komt soms probleemgevallen tegen die zorgen voor hoofdbrekers. 'Dit zijn de dilemma's waarover de campagne gaat, zoals: een zwanger meisje van zestien jaar, waarvan de moeder was vertrokken, voor wie begeleid wonen geen optie meer was en eigenlijk nog te jong voor een zelfstandige woning. En een dakloos meisje van net achttien, veel meegemaakt, geen familie, geen identiteitskaart, in aanraking met jeugdreclassering, veel wantrouwen naar hulpverleners. Volgens de wet is ze volwassen, maar dakloos en nog erg jong. Waar moet ik met haar heen?'

Voor elk kind een veilig bestaan

Het doel van Jeugdbescherming Noord is dat elk kind veilig op moet kunnen groeien. Ze werken in drie teams verdeeld over Drenthe, Groningen stad en omgeving en noordoost Groningen. 'Iedereen heeft een eigen expertise en we proberen de kinderen en jongeren te plaatsen bij de juiste hulpverlener. Het is heel belangrijk dat er een klik is tussen de hulpverlener en het gezin.' De jongeren en gezinnen die bij hen komen zijn allemaal doorverwezen via de rechter. De sociale teams in de wijken of Veilig Thuis doen een verzoek tot onderzoek bij de Raad voor de Kinderbescherming. Deze doet onafhankelijk onderzoek en de rechter bepaalt of het kind wel of niet een traject aangeboden krijgt bij jeugdbescherming. 'Alle medewerkers hier zijn trots op hun werk, het is een veelzijdige baan en we hebben te maken met mega leuke cliënten.' Sommige ouders denken dat hun kind gelijk uit huis wordt geplaatst, maar dat gebeurt

eigenlijk zelden. Het is jammer dat jeugdbescherming dit imago heeft, want ze werken juist hard samen met het gezin om het kind veilig thuis op te laten groeien.

Zorgvuldige aanpak

Beslissingen gaan niet over één nacht ijs, bij jeugdbescherming gaan ze heel zorgvuldig te werk. De kinderen en jongeren hebben vaak al veel meegemaakt en veel hulpverleners gezien. Het allerbelangrijkste is de veiligheid van de cliënt. Alles gebeurt in overleg. 'Wel heb ik soms pubers die niet graag meewerken. Dan heb ik een gesprek met ze en doen ze hun capuchon over het hoofd en turen ze op de telefoon. Soms stuur ik ze dan een appje om contact te maken. Ik probeer het zo luchtig mogelijk te houden en probeer zo goed mogelijk aan te sluiten bij hun eigen behoeftes.'

Watzoujijdoen.nl

De landelijke jeugdbescherming is een campagne begonnen om mensen bewust te maken van de dilemma's waar ze mee te maken krijgen. Hiermee willen ze het algemene publiek interesseren voor hun werk. Daarnaast proberen ze mensen uit te dagen om in hun schoenen te gaan staan door de vraag "wat zou jij doen?" Dit is te zien in de filmpjes op watzoujijdoen.nl. Interessant is te zien hoe mensen reageren op de getoonde dilemma's. Veel mensen hebben al meegedacht met de medewerkers en hun mening gegeven. De medewerkers geven later in de filmpjes aan hoe ze dit dilemma hebben aangepakt. Over het algemeen is er een goede afloop. Het geeft een goed beeld van waar ze tegenaan lopen en hoe ze dit oplossen.

Meestal komt het goed

De tienermoeder is uiteindelijk heel goed terechtgekomen. Suzanne heeft alle partijen om de tafel gezet zoals de gemeente en de woningbouwvereniging, samen hebben ze een oplossing gevonden. De woningbouwvereniging zorgde voor een woning, de gemeente ondersteunde dit financieel. Inmiddels heeft de tienermoeder een eigen huis, een vaste partner en twee kinderen. 'Het was erg mooi om haar weer tegen te komen en te zien dat het zo goed gaat.' Voor het dakloze meisje heeft Suzanne nog geen oplossing, maar ze is ervan overtuigd dat het ook bij haar goed zal komen. In de meeste gevallen komt het uiteindelijk goed. We laten haar niet op straat', Suzanne voegt toe met een grote grijns 'mijn baan is echt heel leuk.'◆

Enkele cijfers

In heel Nederland werken 5200 jeugdbeschermers en jeugdreclasseerders

Iedere regio heeft een jeugdbeschermingsorganisatie, in totaal zijn dat er 13.

Iedere regio heeft een locatie voor de Raad van Kinderbescherming, in totaal zijn dat er 19.

38.000 kinderen en hun ouders hebben te maken met jeugdbescherming of Raad voor de Kinderbescherming.

Morsdood

MARIEKE WERKMAN

Fotobewerking **Maico van Dijk**

In de krant las ik een artikel met het bovenschrijf "Man ligt wekenlang dood in appartement". De burens hadden een vreemde geur geroken en er melding van gemaakt. Er zaten tientallen vliegen op zijn voordeur. Het artikel deed me huiveren en mijn broodje met pindakaas stond me tegen. In Nederland overlijden dagelijks mensen die alleenstaand zijn in hun eigen woning. Daar is op zich niets gek aan. Het idee dat iemand wekenlang en soms zelfs jarenlang door niemand gemist wordt is tragisch.

Een buurtgenoot werd na twee weken gevonden. Hij verscheen niet op zijn werk, waarna ze contact opnamen met zijn familie. Hierop ging een familielid poolshoogte nemen. Via de tuin liep de vrouw naar het huis en keek door de ramen. Ze zag de man morsdood in zijn stoel zitten voor de televisie die aanstond. Mannen in witte pakken kwamen het huis reinigen.

Een vrouw die gevonden werd in haar woning in Rotterdam lag ruim tien jaar dood in huis. De rekeningen werden automatisch afgeschreven. Hoe ze erachter kwamen? De vrouw werd ontdekt, toen opmerkelijke werklieden in de wijk bezig waren met de gasleiding. Ze belden diverse keren aan bij het huis, maar er deed niemand open. Hierna nam de politie poolshoogte. Bij de voordeur vonden ze stapels ongeopende post. En daarna vonden ze de vrouw. Of wat daar nog van over was. Haar lichaam was gemummificeerd. De buurman gaf aan dat ze een eenling was en op zichzelf gericht. De man was dat naar eigen zeggen ook en bemoeide zich niet met anderen. De stilte vond hij niet erg, want hij hield juist van rust.

Hoe kon het dat iemand jarenlang dood in huis lag? En dat niemand alarm sloeg? Die vraag hield me bezig, nadat ik dit in de krant had gelezen. Steeds meer mensen in grote steden leven op zichzelf. De huidige individualisering heeft hieraan bijgedragen. Je zou kunnen denken dat de persoon in eenzaamheid is gestorven, al is dat onbekend. Het feit dat iemand na zijn overlijden onopgemerkt bleef, dat nieuwsbericht ging door merg en been.

GEK KEN WERK

De gelederen worden gesloten

Door **Gerard Lohuis** Illustratie **Raymond Strockmeijer**

Ik zit naast de korpschef. Tegenover ons zit Klaas. De setting is symbolisch. In de praktijk zijn we ook tegenover elkaar komen te staan. Klaas veel meer tegenover ons dan wij tegenover hem. Sterker nog, ik kan hem niet meer volgen in zijn manier waarop hij denkt dat de wereld in elkaar zit. Ruim een jaar geleden kwam Klaas bij me langs omdat hij zich niet veilig voelde in zijn woning. Dat kwam volgens hem omdat de autoriteiten hem voortdurend dwars bleven zitten. Hij doelde daarbij op de woningbouwvereniging die hem meerdere keren geattendeerd had op het feit dat zijn feestjes veel overlast veroorzaakten. De burens boven en onder hem hadden meerdere klachten ingediend. Een buurtbemiddelaar was onverrichterzake vertrokken nadat Klaas met de burens op de vuist was gegaan tijdens een eerste verkennend gesprek.

De tweede instantie die hem meerdere keren heeft gewaarschuwd is de energiemaatschappij. Klaas heeft tijdens ons eerste gesprek een achterstand van twee maanden. Dat hij ook het waterschap niet heeft betaald is van hetzelfde laken een pak. Na het eerste gesprek nemen we samen contact op met een zus met wie hij als enige uit zijn familie nog contact heeft. De andere broers en zussen, twaalf in totaal, hebben de handen volledig van hem afgetrokken. Volgens Klaas was hij als oudste in het gezin altijd al de pisang geweest. Zijn moeder die geen goed woord over hem sprak. Zijn vader was al vertrokken toen hij drie maanden oud was waarna er nog vier nieuwe vaders ten tonele zouden verschijnen. Klaas vertelt hoe zijn moeder hem van de trap af heeft gegooid en zijn keel tot stikkend toe

heeft dicht geknepen. Hij zou zijn leven te danken hebben aan het feit dat hij op 7-jarige leeftijd uit huis is gehaald. Anders had ze hem omgebracht, aldus Klaas.

Een tijd lang lukte het om met Klaas samen te werken. Dat lukte mede door de inzet van zijn zus die borg voor hem wilde staan en enkele keren zijn financiële verplichtingen voor hem oploste. Totdat hij ook met haar niet meer door één deur kon. Klaas vond dat hij niet om deelname aan de samenleving had gevraagd en daarom niemand iets verschuldigd was. Hij was van begin af aan immers al persona non grata. Hij was niet van plan om op de blaren te gaan zitten en had er voor gekozen zijn leven op zijn eigen manier te leiden. Wat in feite stilaan meer en meer lijden werd. Met name voor omstanders. Dat gebeurde ook in de gesprekken waarin hij zich steeds agressiever uitliet.

Totdat het niet meer mogelijk werd om op elke wijze dan ook een fatsoenlijk gesprek te voeren. Hij werd door de politie uit zijn huis gehaald omdat hij deze niet wilde verlaten. De rekeningen waren te hoog opgelopen en Klaas wilde op zijn manier wel een rekening met de samenleving vereffenen.

Nu zit ik met de politie tegenover hem. Tegenover Klaas die de hele wereld als onveilig beleeft. Er lijkt geen weg terug, de gelederen worden vandaag gesloten.

Gerard Lohuis is sociaal-psychiatrisch verpleegkundige bij BuurtzorgT

Mea

sententia

Door Rudy Vane

ONVEILIG DOOR ANGST

Ik heb een tijd gehad dat ik diverse irreële angsten had. Liftangst was daar een van. Toen had ik nog gezonde knieën en liep ik gemakkelijk meerdere trappen op. Alleen als ik echt boven in een flat moest zijn en ik op tijd op mijn afspraak moest zijn, nam ik de lift. Een paar benauwende minuten. Naar beneden, met alle tijd van de wereld, nam ik weer de trap.

Een andere angst was de angst voor inbrekers. Als kind had ik die al, zoals wel vaker voorkomt bij kinderen, maar als volwassene had ik ze nog steeds. Mijn huis leek wel een fort, veel sloten en een alarmsysteem, daar kwam niemand ongezien of ongehoord naar binnen. Maar toch werd ik 's nachts wakker met de overtuiging dat er iemand in huis was. Lange tijd bleef ik luisteren, niks te horen natuurlijk. Uiteindelijk durfde ik mijn bed uit te komen, licht aan en het hele huis aflopen om te zien dat er echt niemand was. Dat klinkt grappig, maar dat was het niet. Het kost je uren van je broodnodige nachtrust en de spanning doet ook wat met je.

Toen ik eindelijk de stap durfde te zetten naar een psycholoog, ook vanwege andere psychische problemen, kreeg ik de juiste tips om met deze angst om te gaan. En eigenlijk is het heel simpel. Als ik wakker werd en dacht dat er iemand in huis was moest ik gewoon even goed met mezelf in gesprek gaan. Is het reëel dat er iemand in huis is, kan dat wel met het alarm en al die sloten. Nee, dat kan helemaal niet Rudy, doe niet zo raar, het is allemaal verbeelding. En dat weet je heel erg goed. Je hoeft je bed niet uit om het huis te controleren. Ga maar weer lekker slapen. En dat heeft geholpen. Ik heb dat gesprek meerdere keren met mezelf moeten voeren en het lukte om in bed te blijven. En 's morgens was alles natuurlijk gewoon zoals het hoorde. Zo ben ik van die angst afgekomen.

En ik durf nu ook weer de lift te nemen. Gelukkig maar, want met mijn versleten knieën kan ik nog moeilijk traplopen. Hoe ik deze angst overwonnen heb? Door het gewoon te doen. Ik heb mezelf gedwongen de lift te nemen en mezelf voorgehouden dat er niks kon gebeuren. En natuurlijk is er nooit iets gebeurd. En zo ben ik ook mijn andere irreële angsten te lijf gegaan. Natuurlijk zijn er nog wel wat kleine dingetjes, maar over het algemeen voel ik me veilig, thuis en op andere plekken.

KOKEN MET EEN MISSIE

Ovatie voor mijn creatie

Door Lydia Tuijnman

Goede koks hebben behalve een goede smaak vaak een handje van combineren. Zaken die je niet bij elkaar verwachtte, maar die elkaar heerlijk versterken. Wie ooit de uitjes bij de haring verzon is een genie, al weten we helaas niet wie hij of zij was. Ook de uitvinder van de romige mayo bij de krokante patatjes ligt in een naamloos graf. De rookworst bij de stampot: niemand eist de credits voor deze vondst die de mensheid zoveel verder bracht.

En wat te denken van de avocado, het ei en de pindasaus.

Wat!? Ja echt, die combinatie ligt niet voor de hand maar eenmaal op het bord beland blijkt het een feestje, compleet met polonaise.

Voor een voorgerecht waar men nog lang over zal napraten neem je per persoon een halve avocado, geschild, ontpit, gehalveerd, op een bordje gevlijd. Per persoon een hardgekookt ei, gepeld en in het holletje van de avocadopit gelegd.

Meng 5 eetlepels pindakaas met een blikje (250 ml.) kokosmelk, een theelepel (of twee?) sambal, een eetlepel basterdsuiker, 2 eetlepels ketjap of donkere sojasaus en het sap van een halve limoen in een pan. Breng al roerende aan de kook tot er een gebonden saus ontstaat.

Giet de pindasaus liefderijk over de avocado en het ei. Bestrooi met wat blaadjes rucola. Of koriander. En laten we vaststellen dat een culinaire klassieker zojuist het levenslicht zag. Deze creatie zal de eeuwen der eeuwen doorstaan mét de naam van haar bedenker! In alle bescheidenheid buig ik het hoofd voor uw hagelend applaus.

Jan Veen

(mede)oprichter Twaalfde Huis

Door **Hannie Poletiek** Fotografie **Kevin Bekkering**

Jan Veen geniet sinds kort van zijn pensioen. Hij stond samen met anderen aan de wieg van het Twaalfde Huis. Met plezier kijkt hij terug op zijn werk als zorgverlener, projectbegeleider en het bouwen aan een stabiele plek voor daklozen.

Zijn vader werkte bij de spoorwegen en dus moest het gezin regelmatig verhuizen. Jan is geboren in Hoogeveen en woonde ook in Delfzijl en Groningen. Op 18-jarige leeftijd verhuisden zijn ouders weer, maar Jan besloot in Groningen te blijven om zijn studie af te ronden. Als vrijwilliger bij het Jongeren Advies Centrum (JAC) kreeg hij al te maken met jongeren die geen onderdak hadden. Hij hielp jongeren hun leven weer op orde te krijgen, maar snel stapte hij over naar een andere organisatie. 'De jeugdzorg lag mij niet zo, ik ben gaan werken bij GISKA (Groningse randgroepencentrum), Clubhuis Boterdiep voor de kenners. Hier hielp ik jongeren en hun ouders.' Jan organiseerde clubavonden voor de jongeren uit verschillende wijken. Door samen iets te doen, kwamen de verhalen vanzelf los en konden ze zorgen voor de juiste hulpverlening. Ook hier raakte Jan op uitgekeken en zijn volgende werkgever was in Zwolle waar hij weer werkte met randgroepjongeren. Met de trein pendelde hij op en neer van Groningen naar Zwolle. In 1994 werd dit project stopgezet en na een periode zonder vaste baan is hij samen met Gerard Bootsman begonnen met het opzetten van het Twaalfde Huis. Het doel was dagbesteding en hulp bieden aan thuis- en daklozen.

Start van het Twaalfde Huis

'Tegelijk met de oprichting van het Twaalfde Huis werd ook begonnen met De Riepe, het straatmagazine van Noord-Nederland. Wim Reckers was hier toen de trekker van en verzorgde het hele magazine.' Jan hield zich bezig met projectbegeleiding. De daklozen kregen 10 gulden en een warme maaltijd als ze hun dag doorbrachten in het Twaalfde Huis. Hij is begonnen met het aanbieden van houtbewerking en fietsen repareren. Later kwam hier een naaiatelier bij, een muziekstudio en inpakwerk. Jan legt uit, 'het concept werd steeds meer thuis- en daklozen een plek te bieden waar ze uitgedaagd werden en naar omstandigheden konden functioneren. De ambitie om ze af te laten kicken hadden we snel laten varen. Dit bleek in de praktijk onmogelijk. Heel soms lukte het bij een jongere, maar die moest dan wel gemotiveerd zijn. Veel succesverhalen hadden we helaas niet.' Op een zeker moment waren ze ook begonnen met de verstrekking van methadon, dit gaf de verslaafden rust, ze hoefden niet de hele dag op zoek om drugs te scoren. Later werd de methadonpost overgenomen door VNN (Verslavingszorg Noord Nederland).

De klanten van het Twaalfde Huis

Jan kijkt met plezier terug op zijn werk. 'Ik vond het werk leuk, de spanning, hun manier van leven en de bijzondere problematiek. Het was niet alleen maar ellende met deze doelgroep. Ik heb vreselijk veel gelachen met deze gasten.' Na verloop van tijd werden de zorgteams opgericht. Jan was toen overgestapt van projectbegeleider naar zorgteammedewerker. 'Iedere klant kreeg individuele begeleiding op alle vlakken: bijvoorbeeld bij problemen op het gebied van huisvesting, financiën, werk en drugsproblematiek. Alles werd voor ze geregeld, wat ze zelf konden doen, doen ze zelf. Ook als ze goed gehuisvest waren en hun leven min of meer op orde hadden, bleven we de vinger aan de pols houden.' De ervaring leerde dat Jan en zijn collega's hen moesten blijven volgen. Voor sommigen betekende dat wekelijks contact, voor anderen eens per maand. 'Wij streefden ernaar hun leven te stabiliseren, meer dan dat konden we niet doen. Door mijn werk was ik mij bewust geworden van het feit dat niet iedereen dezelfde start had in onze maatschappij. Thuis- en dakloosheid is historisch bepaald. Vaak komen ze uit een thuissituatie waar onderwijs niet vanzelfsprekend is.' In het Twaalfde Huis kwam je een diverse groep tegen. Bijvoorbeeld mensen die waren uitgedaagd en tussen wal en schip dreigden te raken. 'We mogen ze eigenlijk niet opnemen, maar soms moest je wel.' Er kwamen Polen, Roemenen, Engelsen en natuurlijk ook Nederlanders. Op de website spreken ze van mensen eigen regie geven, maar Jan spreekt liever van stabiliteit bieden.

Van tandartsproject tot beschermd wonen

Jan is ook trots op zijn tandartsproject. Samen met de opleiding tandheelkunde van het UMCG had hij dit opgezet. De eerste screening van de mond was gratis. De verzekering vergoedde de kosten voor kunstgebitten of andere behandelingen. Het zorgteam zorgde voor een goede verzekering van de klanten. De laatste jaren had Jan zich beziggehouden met de coördinatie van het beschermd wonen. 'Ik heb altijd genoten van mijn werk. Ik had veel vrijheid. WerkPro was een goede werkgever, inmiddels werken zij voor heel het Noorden.'

En dan nog even over De Riepe

Deze koopt Jan nog steeds. Hij vindt het nog steeds een leuk magazine, het wordt steeds professioneler. Tegenwoordig zie je steeds vaker Roemenen die het magazine verkopen, maar gelukkig zijn er ook daklozen die deze al jaren op dezelfde plek aanbieden. Dit zijn de stabiele mensen waar ze met het Twaalfde Huis hard aan werken. Het is niet makkelijk in deze digitale maatschappij om een magazine als De Riepe overeind te houden. Als het aan Jan ligt, blijft De Riepe gewoon een magazine van de straat 'ik blijf hem kopen en nu ik meer tijd heb vind ik het ook nog leuk om hem te lezen.' ♦

WERK IN UITVOERING

Op de bus voel ik mij vrij

Door **Hannie Poletiek**
Fotografie **Frits Blom**

Herman (32) komt uit de horeca. 'Ik werkte in de bediening en als gastheer. Door de werktijden in de horeca was er weinig van mijn sociale leven over. Vier jaar geleden maakte ik de stap tijdens de pandemie. Het gaf mij de gelegenheid diensten en routes te verkennen, want de bussen waren overdag grotendeels leeg. 's Avonds bleef het ook stil in de bus vanwege de lockdown. Na corona is het openbaar vervoer leeggelopen. Vóórdat ik gediplomeerd was, moest ik veel theorie en praktijk leren. Ik volgde een interne opleiding, leerde manoeuvreren, leerde drie delen theorie, maakte kennis met de lijndiensten en leerde omgaan met de remmen. Ook moest ik gastvrijheid aanleren en leren omgaan met agressie.

Geen spijt

Ik heb geen spijt van mijn overstap. Ik voel me vrij op de bus. Arriva is een prima werkgever, het beleid is duidelijk en helder en de begeleiding is erg goed. Het is mogelijk om met iemand te praten over wat je onderweg zoal meemaakt. De roosters zijn op tijd en duidelijk. Ik werk graag 's avonds. Kleding wordt geregeld en voor het contact met andere chauffeurs, is er de kantine. We hebben een actieve personeelsvereniging. Ik werk in heel Friesland en heb als standplaats Heerenveen. Ik werk 36 uur per week.

Minder

Eigenschappen die je moet hebben om chauffeur te zijn, zijn geduld, gastvrijheid, stressbestendigheid en goed vooruitkijken in het verkeer. Onderweg krijg je wel eens moppers als er file is of er een brug open staat. Dit hoort erbij en daar kan ik goed op reageren. Wat niet leuk is zijn weigeraars, mensen die niet willen betalen. Veelal gebeurt dit in groepjes en dit komt meestal 's avonds voor. In de bus zit een noodknop en als ik die gebruik word er live meegeluisterd naar dat wat er in de bus gebeurt en gezegd wordt, ASL. Wat er dan wordt ingezet, als het niet vertrouwd is, is situatiegebonden, de politie is zonodig direct onderweg. Bij voetbalwedstrijden komen er wel opruiende groepen voor. De persoonlijke aanpak werkt dan beter dan, bijvoorbeeld de microfoon. Je kunt het best inschatten wie de opruier is en deze persoon aanspreken. Dit is wel het minst leuke van mijn werk.

Angst is met de dapperen

Door **Yvonne Vast** Fotobewerking **Maico van Dijk**

‘Zullen we ons van dit touw naar beneden laten glijden?!’ We staan op de rand van de tochtige tussenverdieping in een voormalige graanschuur. Ik kijk naar beneden en zie dat de afstand tot de begane grond behoorlijk is, zo’n vier meter denk ik. Met een hark kunnen we het touw naar ons toetrekken. Het is een flink dik touw, bevestigd aan een houten draagbalk. In onze verbeelding is dit een magistraal plan! Rest alleen de vraag, wie durft er als eerst? Dat het zou eindigen met de handen vol brandblaren werd helaas niet voorzien.

Als kind speelde ik graag buiten. Ik had dan ook het geluk op te groeien op het platteland, gelegenheid genoeg. Extra geluk: ik had een dorpsgenoot die graag hetzelfde deed. En we hadden nog iets gemeen. We gingen graag op zoek naar spanning, op zoek naar onze fysieke grenzen. Het liefst daar net voorbij, waar het een beetje gevaarlijk werd. Het was niet alleen een fysieke test zie ik nu. Het had ook een mentale component. Bang was ik wel voordat ik de sprong waagde, maar wij wisten elkaar te pushen niet naar de opkomende angst te luisteren. Onze kinderlijke onbevangingheid zal ook in ons voordeel zijn geweest. Mocht deze combinatie onvoldoende blijken, gebruikten we manipulatie als laatste

troef. Want als je niet durfde, was je een mietje! En toegeven dat je bang bent, is niet stoer. Of vertaalt naar volwassen woorden: een teken van zwakte.

Het is een opvatting die ik niet meer onderschrijf, al begrijp ik waar het vandaan komt. Angst kan onzekerheid oproepen, gevoelens van (onheilspellende) spanning. Het kan je timide maken, maken dat je op je hoede bent of dat je situaties wil vermijden. Het geeft geen sterk, zelfverzekerd gevoel. Dat zal een reden zijn dat mensen geneigd zijn hun angsten te negeren of te maskeren. En juist door het geen aandacht te geven, neemt het in kracht toe.

Zo heeft de angst-negeer-je-strategie ook mij ver gebracht. Helaas schulde daarin ook bovenstaande misvatting: je kan beter niet toegeven dat je bang bent. Nu zie ik in dat er niets moediger is dan durven toegeven waar je bang voor bent, écht bang voor bent. Dat antwoord ligt ver voorbij de oppervlakte. Dat vergt niet alleen inspanning, maar ook veel moed om die inzichten over jezelf te vinden. Het mooie is dat daar ook de mogelijkheid ligt om de angst zijn macht te ontnemen. Soms kan dit door letterlijk te doen waar je bang voor bent. Soms door het de erkenning te geven die het verdient. Soms door het maar te accepteren dat het erbij hoort, want een leven zonder angst bestaat niet.

KUNST OP STRAAT

20 jaar skrieverij voor De Riepe

Door **Eddy Sikma** Fotografie **Frits Blom**

Bij de overgang van 2003 naar 2004 ben ik begonnen met het schrijven voor dit magazine. Deze rubiek werd de *De verstopte stad* genoemd. Wandelingetjes door de krochten en stegen van Friesland's hoofdstad Leeuwarden. Spoedig werd deze formule verlaten en werd de huidige opzet ingevoerd: *Kunst op straat*. De Riepe is een straatmagazine. Je kunt de mooiste ets of het meest prachtige schilderij aan de muur hebben hangen, dit telt niet: het moet een link hebben met de openbare ruimte. Beelden, architectuurvormen, zijn de inspiratiebronnen, alsmede de wandschilderingen. Ooit was het zes keer Groningen, zes keer Leeuwarden.

Om en om. Vanzelfsprekend is Assen, de hoofdplaats van Drenthe erbij gekomen, dus is het nu 4-4-4 op jaarbasis. Als beeldend kunstenaar heb ik me daarnaast als schrijver willen manifesteren. Over het algemeen historische artikelen met als hoofdmoot de architectuur. Wat betreft de bovengenoemde openbare ruimte, kwam De Riepe hier mooi in de buurt. Dat wil zeggen: een straatmagazine!

Een ruime 100 stukjes heb ik geschreven. Twee haal ik hier nog even aan. Ten eerste de "gebakken eieren" op het Wilhelminaplein. In de volksmond Zaailand geheten. Het waren - in perspex uitgevoerde - eieren met dooiers, van kunstenaar Hofstra uit Drachten. Verspreid over het hele plein was het een apart gezicht.

Met enige ironie heb ik het geheel beschreven. In het tweede stukje lag de eer bij de fotograaf. Leeuwardens icoon, de bronzen koe "Ûs mem" werd verplaatst van het Zuiderplein naar de Harlingersingel. Verkeersdrukte en herinrichting van het plein waren hier debet aan. Op de Nieuwestad, hartje Leeuwarden, staat een beeld van een paard. Via deze straat werd de koe op een dieplader naar de Singel vervoerd. Juist op het moment dat de koe voorbijkwam, fotografeerde Jacob van Essen het geheel. Tussen de benen van het paard passeerde de koe. Kijk, je moet er maar op komen.

Dank aan de redactie die mijn handgeschreven stukken kanaliseerden naar de digitale wereld. We hopen het nog een tijdje te blijven doen.

Uw correspondent ter plekke,
Eddy Sikma,
Leeuwarden

VEERTIG

Door **Saffira Rijkee**

Februari is mijn geboortemaand en dit jaar is het, vind ik, een speciale: ik word 40. Dochter van 11 grapt al een paar jaar dat ik al zo oud ben dat ik het zelf niet weet en dat ik 'al lang 40 ben', maar het is echt zo: ik sluit mijn jaren in de dertig deze maand af.

Ik vind 40 niet oud, of vervelend, of eng. Ik vind dat ik blij mag zijn dat ik het tot hier heb gehaald.

Toen oudste dochter klein was overleed de moeder van een schoolgenootje (8) aan kanker. De vrouw, ze werd maar 32, woonde met dochter en man een straat achter ons. Er was een kerkdienst waar de hele school voor werd uitgenodigd. Het meisje zong huilend een liedje voor haar moeder.

Oudste dochter was die avond op bed verdrietig, dus deed ik haar een grote belofte: dat ik 118 word, zodat ik haar 100 kan zien worden. Ik ben nog niet eens halverwege, maar ik hoop nog steeds dat het me lukt die belofte te houden.

Ik kende het meisje van school en haar moeder niet persoonlijk. We kenden elkaar van gezicht, groetten elkaar op straat. Maar elke verjaardag dat ik dichterbij de 32 kwam dacht ik weer even aan haar. Toen ik 33 werd, had ik haar ingehaald. En nu ben ik de leeftijd die zij behaalde al 8 jaar voorbij. Geef mij mijn rimpels maar.

Overigens, jongste dochter kan er ook wat van, qua opmerkingen. Haar vader en ik trouwen dit jaar en dat vindt ze erg leuk. Maar ik ben er, als ik dan straks 40 ben, eigenlijk wel te oud voor, zegt ze terwijl we door de stad rijden. Ik zeg dat mijn vriendin, van dezelfde leeftijd, toch vorig jaar ook nog is getrouwd.

'Ja, maar zij ziet er tenminste nog jong uit.'

S
T
O
P

D
E

T
I
J
D

Hart in de rauwe werkelijkheid

Door **Tim Drenth** Illustratie **Dionne Hagedoorn**

‘De grimmigheid op straat is toegenomen’, zegt Linda Eising (OGGZ-medewerker van WIJ Groningen). Voor haar werk is ze regelmatig voor dag en dauw op straat te vinden om mensen die ’s nachts buiten slapen in beeld te krijgen. Linda is ook casusregisseur van een aantal van deze buitenslapers en houdt daarnaast de veiligheid in de gaten. ‘Ik heb nog steeds een van de leukste banen die er zijn.’

‘Op papier geef ik uitvoering aan het winterprotocol, met als doel om buitenslapers naar de winternoodopvang toe te leiden. In de praktijk betekent dat, dat ik als het ware bemoeizorg lever in de stad. Via signalen uit de keten (zoals GGD, Meldpunt Overlast) of uit de wijk, kom ik samen met mijn collega Mirjam deze buitenslapers op het spoor. Daarnaast richt ik me ook op veiligheidsvraagstukken over jongens en meisjes op straat die in contact staan met justitie of politie.’

Snel ingrijpen en goed luisteren

‘We proberen mensen in principe zo snel mogelijk weer van de straat te halen. Hoe eerder je ingrijpt, hoe meer succesvol. De fysieke en mentale gesteldheid van mensen gaat vaak al snel hard achteruit zodra ze langere tijd ’s nachts buiten slapen. Dus het is eigenlijk zo snel mogelijk “moven”. Daarnaast wordt het lastiger als iemand verslaafd is of psychiatrische problematiek heeft. Of als iemand binnen een bepaald circuit handige dingetjes leert om aan wat centen te komen. Dan is een duidelijk plan van aanpak belangrijk, met één regisseur die zelf het contact met iemand op straat onderhoudt, zich duidelijk inzet waar het nodig is en vooral goed naar diegene luistert. Sommige jongens en meisjes kunnen heel goed en realistisch aangeven wat ze nodig hebben. Als je dan als hulpverlener wijzer gaat lopen doen en iets anders voor ze gaat regelen, denk ik al: missie mislukt.’

Grenzen aan vrijwilligheid

‘Daarentegen lopen er ook jongens rond die al verschillende hulproutes hebben bewandeld en overal sancties hebben, waaronder geweldsincidenten binnen, bijvoorbeeld Wender (sociaal maatschappelijke ondersteuner). Dan is het hele vrijwillige traject rondom iemand soms wel een beetje gepasseerd. Als er zelfs sprake is van een veiligheidsrisico voor de medeburger of diegene zelf, verplaatsen we iemands traject naar het Zorg- en Veiligheidshuis Groningen. Dat is een regionaal samenwerkingsverband van gemeenten, justitie en zorginstanties. In samenwerking met de keten wordt dan een zorg- of veiligheidstraject voor diegene ingesteld. Dat zal die persoon zelf niet in één keer merken. Het is meer bedoeld voor ons om daarmee maatregelen te kunnen treffen.’ Bij een zorgtraject betekent dat zorgverleningsinstanties actief iemand van straat kunnen halen. Bij een strafrechttraject wordt een dossier opgebouwd

van de incidenten, zodat iemand via andere wegen kan worden opgepakt.’

Eerst wonen of eerst respijt?

‘Vanuit de landelijke politiek is Wonen Eerst als het belangrijkste speerpunt in de aanpak dakloosheid voor de komende jaren benoemd. ‘Dat is op zich een mooi streven, maar ik heb daar wel een hoop bedenkingen bij. Als jij iemand een woning geeft die qua gedrag nog op straat leeft, bestaat het risico op het ontstaan van dealers- of prostitutiehuusjes. Aan de andere kant heb je ook mensen die er wel klaar voor zijn, maar gewoon beter gedijen in een caravannetje ergens buiten in plaats van in een sociale huurwoning. Je moet dus een breed aanbod hebben en creatiever kijken naar onconventionele woonvormen. Het lijkt mij goed om te zorgen voor een plek waar mensen direct vanaf de straat, eerst gewoon even een paar maanden kunnen stabiliseren. Waar ze kunnen wennen aan het hebben van een plek, zonder de regels al te ingewikkeld te maken. Van daaruit kun je vervolgens weer stapsgewijs verder kijken.’

Leven zonder rechten

‘Er is nu een bepaalde categorie dakloze mensen die nergens naar binnen kan en niet meer weggaat. Daar hebben we het mee te doen, maar die kunnen wij ook niks bieden terwijl het mensen zijn die geen regulier inkomen, adres of documenten hebben. Dat veroorzaakt vervolgens vaak veel overlast en gedoe. In de wereld waar ik zit is dat wel een club waar men last van heeft en waar ook ik niks mee kan. Maar die raken ook gefrustreerd natuurlijk hè?! Als je echt nergens bent en je bent staatloos en je bent ongedocumenteerd, wat heb je dan nog te verliezen?’

Eerst veiligheid

‘De grimmigheid op straat is echt toegenomen. Ik ben best dapper, maar ben wel voorzichtiger geworden.’ Bijna twee jaar geleden is Linda aangevallen door iemand die in een parkeergarage sliep. ‘Ik focus me daarom nu wat meer op dat de veiligheid die meer gewaarborgd wordt, dus echt de samenwerkingen zoeken met veiligheidshuizen. Ik denk dat je eerst veiligheid moet hebben en mensen toch wel iets ander gedrag moeten laten zien, voordat je ze echt verder kunt helpen.’

Mateloos intrigerend

Ondanks de toegenomen onveiligheid doet Linda haar werk nog steeds met plezier. ‘Omdat het me mateloos intrigeert hoe mensen zich bewegen in zo’n benarde situatie, maar ook omdat ik het mensonterend vind om mensen buiten te laten liggen. Daarom beweeg ik mensen graag naar een traject wat ze meer perspectief geeft. Maar als ze herhaaldelijk in de fout blijven gaan en niet mee willen werken, kan ik ook gewoon hard en direct zijn, hoor.’ ♦

“
Een bepaalde categorie daklozen die
officieel nergens recht op heeft,
daar hebben we mee te doen
en kunnen we niks bieden

Wie ben ik? En wie ben jij?

Door **Ellen Floris** Fotografie **Bowe Roodbergen**

Al jaren koop ik maandelijks De Riepe. En al jaren heb ik iets van: leuk, daar zou ik ook wel wat voor willen doen. En al jaren liet ik het erbij zitten. Te druk, te dit, te dat. Tot nu. Je kunt nooit vroeg genoeg met goede voornemens beginnen, dat moge duidelijk zijn.

Voor Bildt.nu, een huis-aan-huisblad bij mij in de buurt, schrijf ik stukjes over “gewone” mensen. Want iedereen heeft een verhaal te vertellen. Een verhaal dat best door meer mensen gehoord mag worden. Het zorgt voor verbinding, voor begrip.

En ik vind het gewoon heel erg leuk om te doen. Eindelijk heb ik de stoute schoenen aangetrokken en gevraagd of ik ook stukjes voor De Riepe mag schrijven. En ja, dat mocht! Hoe leuk kan het zijn: een eigen column met levensverhalen van Riepefans. Dus nu zoek ik jou! Wil jij wel een keer je verhaal doen? En woon je,

Ellen Floris

bij voorkeur, in Friesland? Dan kom ik graag een keer naar je toe om je te interviewen. Met mijn mobieltje maak ik een paar foto's, dus geen poespas. Maar altijd prijs.

Samen met mijn partner Bowe woon ik aan een voormalige zeedijk aan de Friese waddenkust. Naast ons werk, hij bij de GGZ, ik bij het Friesland College, hebben we ons altijd bezig gehouden met het maken van kunst. Ik fotografeer en schilder en schrijf mijn stukjes. Bowe maakt Minimal Art, zoals dat heet. We houden elkaar mooi in evenwicht. Het is fantastisch wonen op het Bildt met het wad naast de deur. We halen er onze inspiratie vandaan. De ruimte, de leegte, de stilte, het licht. De ganzen die in grote V's over het huis trekken, gak-gak-gak-gak. De geweldige wolkenluchten die we boven de zeedijk voorbij zien glijden. De ruimte hier doet me een beetje denken aan Wormer, een dorp in de Zaanstreek. Daar ben ik geboren en getogen. We keken uit op polders en slootjes, in de verte zag je Amsterdam liggen met de rokende fabrieksschoorstenen. Inmiddels is het dorp dichtgegroeid, volgebouwd, maar toch: een deel van mijn hart ligt er nog. Mijn ouders zijn overleden, maar mijn vier zussen wonen er nog steeds.

Ik ben de enige uit het gezin die het verderop ging zoeken. Toen ik achttien was, vertrok ik naar Noordwijkerhout. Daar heb ik een paar jaar in een psychiatrisch ziekenhuis gewerkt.

Dat was het toch niet. De zorg voor verstandelijk beperkten dan in Doorn? Ook dat was het niet. Eind jaren zeventig vertrok ik op de bonnefooi, samen met een vriendin, naar Groningen. We kwamen in het krakerswereldje terecht. Ook al was ik zoekende, en vaak dolende, het waren geweldige tijden. De Kindertelefoon was net opgericht, ik ging er als vrijwilliger werken. Een luisterend oor kan wonderen doen. Ik heb er vrienden voor het leven gemaakt. Er volgden jaren van al-dan-niet betaalde baantjes, cursussen en opleidingen. Het waren de jaren van grote werkloosheid. Ook ik kwam er niet tussen. En het was ook de tijd van vrijheid-blijheid. Tenminste, voor mij. Ik flierefloot er vrolijk op los, bezocht De Kattebak en De Benzinebar, inmiddels beide ter ziele. Op een warme zomeravond in 1994 zat ik aan een biertje in jazzcafé De Spieghele en daar zag ik Bowe zitten. Ik wist direct: dit is 'm! En zo is het gekomen en zo is het gegaan. We zijn nu bijna dertig jaar verder, nog altijd samen en inmiddels ook met pensioen. Want ja, die banen kwamen er ook, het serieuze leven nam een aanvang. Maar een beetje dolend en zoekend zal ik blijven. Dat hoort bij mij.

Hipsters

Afgelopen verkiezingen zat ik op het stembureau. Eerst moest ik urenlang ID's controleren, daarna urenlang de kiespas scannen en vervolgens urenlang een stembiljet overhandigen. Na 21:00 gingen we als geolied team de goed gevulde stembussen tellen, wat gezien de grootte van de opgevouwen kieslijsten veel tijd in beslag nam en daarom fysiek ook behoorlijk pittig werk was.

Stiekem had ik natuurlijk een beetje gehoopt op enige reuring: geklaag over slecht aangegeven bordjes of stompe potloodpunten. Maar niets van dat al. Slechts twee kiesgerechtigden hadden geen geldige legitimatie mee, verder verliep alles op rolletjes. Iedereen was ook heel vriendelijk en kordaat, zodat het allemaal lekker doorliep.

De grootste reuring kwam van de doelgroep die nou eenmaal altijd en overal reuring maakt: hipsters. Signalement: baard, geruite blouse, scheepslaarzen en omringd door een schare kinderen met door ouders vurig gewenste haardracht. Zijn kinderen doorgaans het uithangbord van hun trotse verwekkers, in het geval van hipsters zijn het reclamezuilen.

Reclamezuilen waarmee ze ook alles delen. Dus zo: 'Nu zijn we bij het stembureau hè. En wat gaat pappie nu doen? Pappie gaat stemmen. Weet je wat dat is? Nee? Kijk, hier is een hele grote lijst met allemaal namen, met daarachter een zwart vierkantje met een rond cirkeltje. Straks gaat pappie in dat hokje met een rood potlood een kruisje zetten in het cirkeltje van het zwarte vierkantje. Dat ga jij later ook doen, als je groot bent. Ga je mee? Eerst laten we ons identiteitsbewijs zien. Ik heb dat van mammië ook meegenomen, want die is thuisgebleven. Zeg maar 'dag' tegen de meneer van het stembureau.'

Voor de goede orde: menig kind lag in de kinderwagen en kon amper 'mama' zeggen. Na het scannen en het overhandigen van het stembiljet volgde het stemritueel: 'Wil je kijken hoe pappie een kruisje zet in het rondje in het zwarte vierkantje? Ja? Zal pappie je eerst even optillen? Ja? Kijk, hier zet pappie een rood kruisje. Net tekenen hè? Met een rood kruisje in het rondje in het zwarte vierkantje tekent pappie voor de partij die pappie en mammië het liefst vinden. Goed van pappie hè? Kom, gaan we nu de stembiljetten in die grote vuilnisbak doen.'

Het was een schouwspel dat me mateloos irriteerde en tegelijkertijd amuseerde. Het was geen gefundeerde weezin en ook geen spontane lol. Het was simpelweg de enige afleiding op deze dag van de democratie.

JAAP KROL

Samen werken aan netwerken

Door **Arnold Meijer** Fotografie **Kevin Bekkering**

Tijdens de afgelopen coronapandemie is een aantal dingen aan het licht gekomen. Dat eenzaamheid dichterbij is dan gedacht en dat het hebben van een goed netwerk wel heel fundamenteel is. Bijna net zo'n eerste levensbehoefte als eten en drinken. Joyce Bosman (41), aanjager 'Netwerkversterkend werken' bij WIJ Groningen, was daar al langer van overtuigd.

'In de coronatijd kwam duidelijk naar voren dat veel mensen en met name jongeren afhankelijk zijn van hun netwerk waarbinnen ze opgroeien en ontwikkelen. Door de maatregelen was er minimaal contact met professionele ondersteuning, alleen daar waar noodzakelijk waardoor het eigen netwerk nog belangrijker werd. Pijnlijk was het wanneer er soms echt niemand was bij wie ze terecht konden in hun eigen netwerk. Bovendien bleek dat het heel moeilijk is om zonder direct sociaal contact je netwerk te onderhouden. Stichting JIM (Jouw Ingebrachte Mentor) heeft daar een oplossing voor. Je wijst zelf jouw vertrouwenspersoon aan, die je inspireert, energie geeft en je dingen leert en je kan ondersteunen wanneer je ergens tegenaan loopt, op basis van gelijkwaardigheid. De jongere kiest zelf zijn mentor: hij weet het beste wie hij of zij vertrouwt.'

Eigen netwerk

'Vaak onderschat je de omvang van het eigen netwerk. Stel dat drie personen onderdeel van je netwerk zijn. Die mensen hebben ook een netwerk en die mensen in hun netwerk ook. Dus al met al kun je op veel meer mensen een beroep doen dan je denkt. Alleen ben je je daar niet van bewust. Vaak denk je dat je netwerk bestaat uit jouw directe contacten, maar je eigen netwerk is dus vele malen groter.'

Drie soorten netwerken

'In mijn filosofie onderscheiden we drie netwerken: het directe netwerk (de mensen bij wie jij dag en nacht terecht kunt, dit aantal kun je op een hand tellen volgens de theorie van Dunbar) het informele netwerk (mensen die voor anderen graag iets willen doen ondanks dat je elkaar nog niet kent) en het professionele netwerk. De kunst is nu om deze netwerken zodanig met elkaar samen te laten werken, op elkaar af te stemmen, dat zij functioneel samenwerken zodat de steun aansluit bij jou. In mijn optiek kan dit alleen op basis van oprechte persoonlijke interesse in de ander.'

Zelfgekozen mentor

'Kijk', zo vervolgt Joyce haar verhaal, 'jongeren op de middelbare school kunnen boos en teleurgesteld zijn op de hele wereld. De steun die zij kunnen gebruiken en eigenlijk nodig hebben, ontvangen zij niet alleen van hun eigen ouders. Zij hebben letterlijk een ander type volwassene nodig naast hun eigen ouders. Een mentor, rolmodel en steunfiguur. Dit is dan ook de sleutel om met behulp van deze zelfgekozen mentor een steviger netwerk op te bouwen waar je op terug kunt vallen. Dit doen we met elkaar en, dat is fundamenteel, op basis van gelijkwaardigheid.'

Je wijst zelf je vertrouwenspersoon aan

Maatwerk

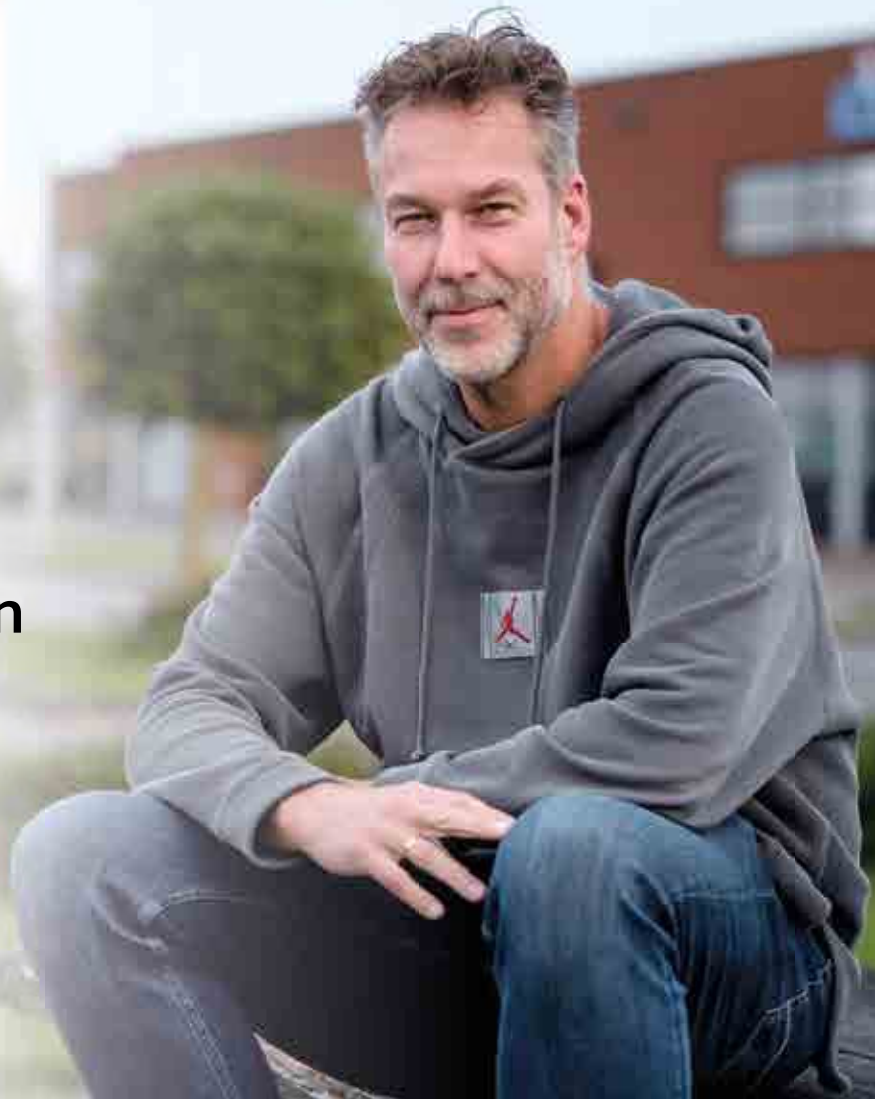
Maatwerk is niet eenvoudig. In deze gevallen is de bedachte oplossing logisch maar is die niet direct te realiseren binnen het bestaande aanbod. 'Bij echt maatwerk zijn uitzonderingen vaak noodzakelijk omdat de situatie uniek is. Er is dan iets nodig wat nog niet eerder is ingezet. Dit vraagt om een integrale samenwerking met andere organisaties, instellingen en professionals die vaak vanuit een ander perspectief naar die oplossing kijken. Wij zien maatwerk maken als één gezamenlijk proces waarbij verschillende professionals betrokken worden. Uitgangspunt daarbij is: wat heb jij nodig. Dit vereist een zekere flexibiliteit. Het lef om écht te luisteren, out of the box te denken, met een frisse blik naar situaties te kijken en vooral geen belemmeringen zien maar gezamenlijk, op basis van gelijkwaardigheid te zoeken naar passende oplossingen. Het gebruik maken van de bestaande en eventueel nieuw aan te boren netwerken is daarbij essentieel', aldus Joyce.

'Je kunt de filosofie van de drie soorten netwerken dus ook toepassen binnen professionele netwerken, namelijk je hebt je eigen netwerk met directe contacten waar jij al mee samenwerkt, en die contacten hebben elk ook eigen netwerken die mogelijk kunnen helpen bij de passende oplossing. Op deze manier beschik je indirect over enorm veel kennis en kunde.' ♦

Preventief Veiligheidsdiensten

Door **Hannie Poletiek**
Fotografie **Mark Timmerman**

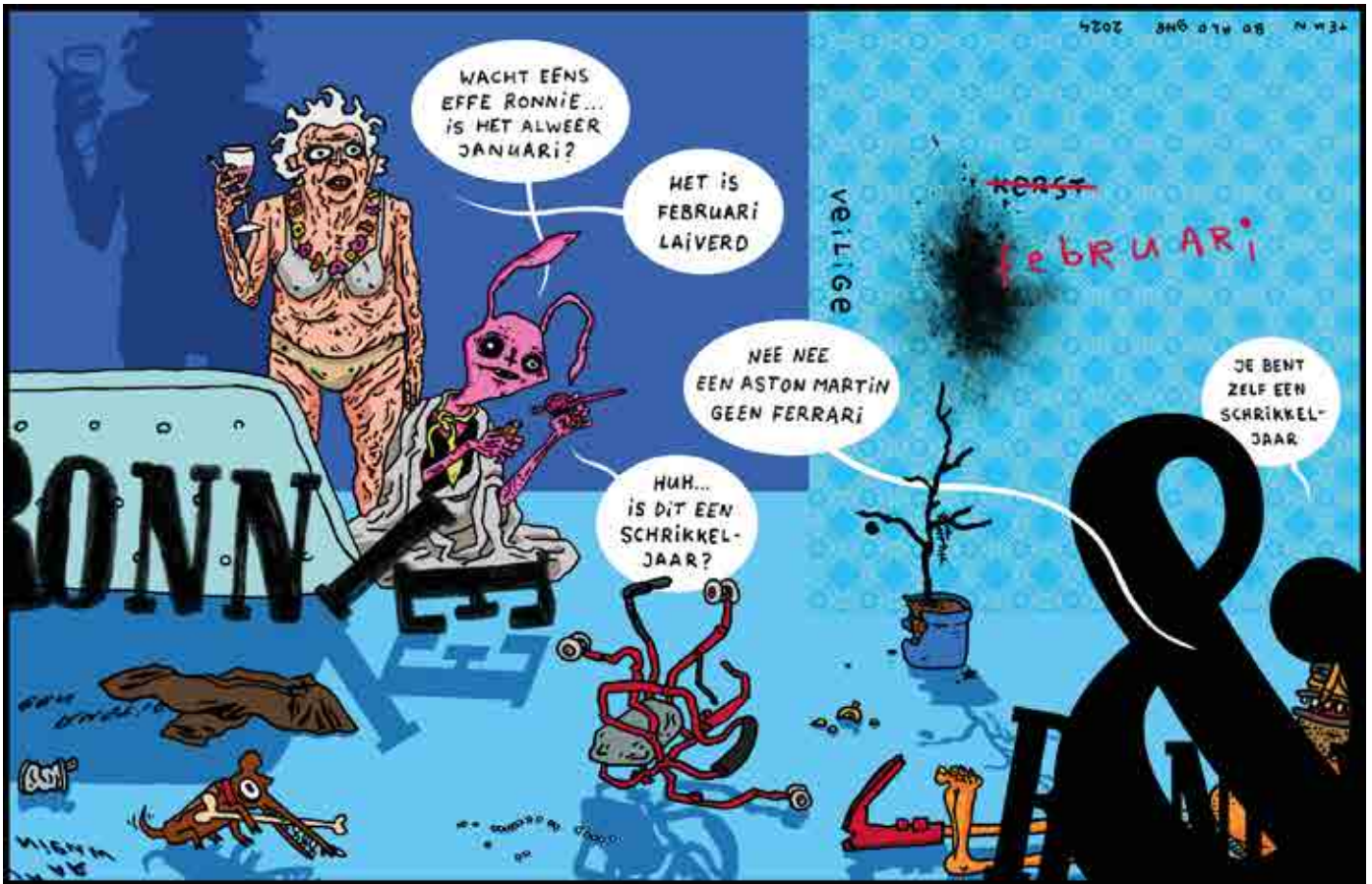
De kobaltblauwe das van de beveiligers verraadt zijn afkomst. In dit geval gaat het om een beveiligers van de firma Preventief Veiligheidsdiensten BV. 'De kleding van een beveiligers is aan strenge eisen gebonden, het mag vooral niet lijken op de kleding van een politieagent. Wij hebben gekozen voor blauwe dassen, overeenkomstig de kleur van ons logo.' Aan het woord is Jaap Kruijzena, de oprichter en eigenaar van dit beveiligingsbedrijf.

Jaap is afgestudeerd in recreatie en toerisme met specialisatie sport. Na drie jaar aan het werk als manager in een huisjespark, stapte hij over naar de veiligheidsbranche bij G4S. Een wereldwijd opererend bedrijf dat de beveiliging verzorgde van, bijvoorbeeld de Olympische Spelen in Londen. Toen hij een vacature tegenkwam bij FC Groningen, kon hij het niet laten hierop te solliciteren. Daar is hij dertien jaar werkzaam geweest als manager operations en heeft hij vanaf 2006 onder de vlag van de FC een beveiligingsbedrijf opgezet. In 2015 heeft Jaap het bedrijf, dat inmiddels professionele beveiliging bood aan FC Groningen, gekocht en heeft dit omgezet in Preventief Veiligheidsdiensten BV.

Het bedrijf biedt bredere veiligheidsdiensten aan en werkt met 125 beveiligers aan de beveiliging van objecten zoals het Forum, UMCG en evenementen zoals de 4 Mijl, maar ook basketbalclub Donar en volleybalvereniging Lycurgus. Zijn bedrijf werkt in de provincies Groningen, Friesland en Drenthe.

'Op iedere plek waar veel mensen bij elkaar komen, leveren wij op verzoek de beveiliging. Op deze plekken nemen ook de risico's op ongevallen toe. De beveiligers vangt deze dag en nacht op. Iedere beveiligers heeft zijn eigen voorkeuren en specialisme, we zetten de juiste persoon op de juiste plek. Naast plekken waar veel mensen vertoeven wordt er ook beveiliging ingezet bij kwetsbare groepen. Denk aan groepen vluchtelingen en groepen mensen met een psychische aandoening of verslaving.

'Als beveiligers kom je regelmatig in aanraking met mensen die het moeilijk hebben. Ik koop regelmatig De Riepe, en vind dit een mooi initiatief', aldus Jaap Kruijzena.

Kruiswoordcrypto

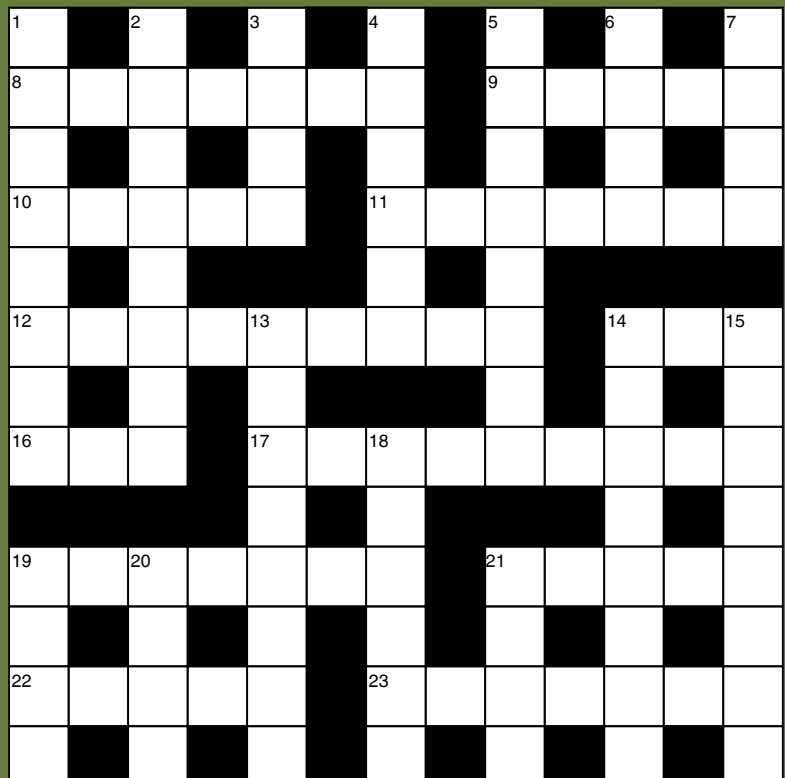
Door **Luuk Kobes**

Horizontaal

- 8 Niet je favoriete vruchten
- 9 Strelen 10 Na nu
- 11 Verzoekschrift
- 12 Familielid met organisatietalent
- 14 Wier
- 16 Zuster 17 Tronie
- 19 Wekelijks tijdperk van 24 uur
- 21 Op dit moment ok
- 22 Jammerlijke overtreding
- 23 Kleine gift

Verticaal

- 1 Verhelderen
- 2 Opeten
- 3 Arabische titel
- 4 Babybloem
- 5 Opmaakmeubel
- 6 Rijsmiddel
- 7 Verbond 13 Pakezel
- 14 Luchtledig
- 15 Niet volbloedig
- 18 Functioneel lichaamsdeel
- 19 Inspiratiebron in de kunst
- 20 In het jaar (des Heeren)
- 21 Padvindertje

De oplossing vindt u op pagina 27

HOROSCOOP

Illustratie **Leyla Karaaslan**

Steenbok 22 december-20 januari

De laatste tijd heb je weinig tolerantie voor de mening van anderen. Let op je gedachtepatronen, Steenbok! Herken waar jij je eigen groei en vooruitgang saboteert. Probeer een veilige en ontvankelijke ruimte voor jezelf te creëren, je geliefden zullen je steunen gedurende je reis.

Vissen 20 februari-20 maart

Dingen gebeuren niet vanzelf, Vissen, en het wachten hierop is zinloos. Het is tijd om met ongebreidelde passie je dromen en verlangens na te jagen. Stop met het ondermijnen van jouw kracht en potentieel! Luister zonder angst naar de avontuurlijke fluisteringen van je ziel.

Ram 21 maart-20 april

De wet van oorzaak en gevolg speelt altijd een rol. Met andere woorden: we moeten het werk blijven doen dat nodig is om de gewenste bestemming te bereiken. Aanhoudende actie en doorzettingsvermogen zijn de sleutels tot jouw succes. Onthoud dat iedere stap in de richting van jouw dromen ertoe doet!

Stier 21 april-20 mei

Laat jij de bitterheid de overhand krijgen of concentreer jij je op de goede dingen om jou heen? Als zodanig word je aangemoedigd om bewust deze koppeling te maken. Wanneer je je met positiviteit en dankbaarheid omsluit, word je een magneet voor jouw eigen geluk.

Tweelingen 21 mei-21 juni

Cultiveer rust in jouw leven, maak tijd voor bezinning. Laat schuldgevoelens niet de leidende factor zijn in het maken van jouw beslissingen. Sluit vrede met het verleden. Vraag jezelf af welke zaken je moet loslaten om ruimte te maken voor meer licht en helderheid in je leven.

Kreeft 22 juni-22 juli

Dit is niet het moment om op je lauweren te rusten. Het is tijd om je langetermijnplan te herzien. Treed met een moedig hart buiten je comfortzone en neem berekende risico's. Richt je blik binnenwaarts in plaats van naar externe validatie te zoeken. Geluk is met de moedigen!

Leeuw 23 juli-23 augustus

Druk op de pauzeknop, houd ruimte voor alles wat naar bovenkomt en dat om aandacht vraagt. Woede, verdriet, melancholie en frustratie, het moet allemaal verwerkt worden. Weet dat je een alchemist bent, gezegend met het vermogen om jouw pijn in goud om te smelten.

Maagd 24 augustus-22 september

Je bent precies waar je behoort te zijn. De kansen die op je afkomen zijn goud waard. Je hebt geen toestemming van anderen nodig om je horizon te verbreden en je hoogste potentieel te bereiken. Schroom niet om de dromen te omarmen die je ooit als onmogelijk beschouwde.

Weegschaal 23 september-23 oktober

Vertrouw op de wijsheid die je inherente kracht bezit. Doe een bewuste poging om het weelderige, innerlijke landschap te verkennen. Kijk voorbij de sluier die onze materiële wereld scheidt van het spirituele rijk. Mindfulness-activiteiten zoals meditatie en wandelen in de natuur zullen je helpen die verbinding te versterken.

Schorpioen 24 oktober-22 november

Wanneer we constant aan het worstcasescenario denken, geven we negativiteit te veel macht. Probeer de best mogelijke uitkomst voor jezelf te visualiseren en werk op een stabiele wijze naar je doelen toe. Je zult spoedig de bevestiging ontvangen dat de vruchten van je inspanningen aan het rijpen zijn.

Boogschutter 23 november-21 december

Creatief gezien is dit een vruchtbare tijd voor jou. Je hebt een manier gevonden om de ideeën die je ontvangt op kunstige wijze te vertalen. Beschilder het canvas van jouw leven met de helderste en krachtigste kleuren van je palet. Kunst is leven, leven is kunst.

Waterman

21 januari-19 februari

Overgave is een actieve beoefening. Het impliceert de bereidheid om iedere dag op te komen voor wie en wat je liefhebt. Dit is een belangrijke periode van groei voor jou. Vertrouw op je eigen instinct: het gevoel zal je zeggen wat wel en niet goed voor je is.

'S AVONDS OVER STRAAT

Door Michelle Wubs Illustratie Teun Boulogne

Het mooie, gezellige park waar je overdag graag rondloopt, het winkelcentrum waar je je boodschappen doet, dat ene bushokje waar je vaak zit te wachten op je bus. >>>

Op de een of andere manier worden al die veilige, fijne plekken 's avonds iets wat je liever vermijdt. Dat gezellige park is nu een donkere plek waarbij achter elke boom en in elke struik wel iemand verscholen kan zitten. Dat winkelcentrum waar je overdag gewoon je boodschappen doet lijkt nu een hangplek voor allerlei mensen waar je liever uit de buurt blijft. Dat bushokje? Wie weet hoe die er morgen uitziet. Ondergeklad met graffiti of een van die glazen wanden er weer uitgeslagen is en al die kleine stukjes nog bezaaid op de grond liggen. Niet een plek waar je 's avonds graag wilt zijn. En dan die straat waar je overdag langsfietst om naar het werk te gaan. Het is een kort, smal steegje, een shortcut voor jou. 's Avonds rij je liever een stuk om langs het belichte, wijdere pad, dan duurt het maar wat langer.

Als je dan 's ochtends wakker wordt en je leest wat er die nacht gebeurd is, ben je blij dat je een omweg hebt genomen. Blijkbaar was er in precies dat smalle steegje een vrouw overvallen en aangerand. Ergens voel je je wat schuldig dat je opgelucht bent dat jij het niet was, maar het

gevoel blijft. Later hoor je dat twee avonden geleden vlakbij jouw huis iemand bedreigd is met een mes. Zo de bosjes uitgesprongen en een voorbijganger overvallen. Je loopt naar het bushokje waar je vaak staat en ziet dat inderdaad het glas er weer eens uitgeslagen is. Je stapt over de glasstukken heen en gaat op het bankje zitten. Aan de andere kant van de straat zie je een man zitten die je aanstaart. Het is dezelfde man die een paar nachten geleden luid naar je belde en naar je riep, en eergister de felle lamp van zijn fiets in je gezicht scheen en lachend zei dat hij naar jou op zoek was.

Je negeert hem opnieuw en kijkt de andere kant op, onbedoeld denkend aan wat je vriendin je laatst vertelde. Iemand die ze kent was, terwijl ze 's avonds over wou steken, met een fles op haar hoofd geslagen en daarna beroofd. Misschien is wat er met jou gebeurd is niet zo ernstig, maar toch voelt het al minder veilig om de deur uit te gaan in de avond. Wie weet wat er de volgende keer gebeurt?

DE RIEPE BUSINESSCLUB

De bedrijven in dit overzicht ondersteunen De Riepe. Wilt u als bedrijf ook bijdragen? Dat kan, neem gerust contact met ons op: 050-5791818 (09:00-13:00 uur).

Aksion

Als de zon, tekentherapie

Bike Centre Dik, Groningen

Dagblad van het Noorden, (NDC mediagroep)

De Huismeesters, Groningen

Digno BV, Haren

Doesburg autoverhuur, Groningen

Dunk

Forum Groningen

Gemeente Groningen SoZaWe

Groningen Seaports

Groninger Kredietbank

Kluzzenbedrijf Jan

Kompas Zuidlaren

Lotus uitvaart, Thesinge

Bewindvoering en inkomensbeheer

Tekentherapie, opleiding en begeleiding

Van ventiel tot helm

Nieuws uit Groningen/Drenthe

Woningcorporatie stad Groningen

Informatietechnologie

Van siorband tot aanhangwagen

Deskundigheid in de geestelijke gezondheidszorg

Boeken, films en events

WIJ is dichtbij

Havendienstverlening

Sociale hulpverlening

Veur putjederij in en omt hoes

Specialist in financiële zorgverlening

Uitvaartverzorging en -begeleiding

Metaware BV, Groningen

New Nexus, Tynaarlo

Noorderlink, Groningen

Noorderpoort, Groningen

Old Burger Weeshuis, Leeuwarden

't Oortje Sieraden, Groningen

Praktikos, Assen

Preventief Veiligheidsdiensten BV, Groningen

Rijschool Gerald, Peize

Rottinghuis aannemingsbedrijf BV, Groningen

Schaap Strafrechtadvocaten, Groningen

Schilders de Vries, Groningen

Stichting Terwille, Groningen

Tandartsenpraktijk De Verbetering, Groningen

Willem Rietman Interieur Tynaarlo

Cloudoplossingen managementsystemen

IT consultancy- en adviesbureau

Vacatures Noord Nederland

Beroepsonderwijs in Groningen/Drenthe

Ontwikkelen op sociaal, cultureel gebied

Oorbellspecialzaak

Trainingsbureau

Gastvrij beveiligen

Auto- en motorrij school

Allround bouwbedrijf in het Noorden

Strafrechtadvocatuur

Sterk in duurzaam ondernemen

Vrij van verslaving

Gezond begint in de mond

Meubiliar op maat

OPVANGINSTELLINGEN

Volgende maand in De Riepe:

Nuttig in de natuur

'Lekker fysiek bezig zijn, lekker buiten'. Ellen Offers (66) lacht enthousiast als ze vertelt over haar werk als vrijwillige boswachter bij Natuurmonumenten. Ze werkt twee ochtenden per week op landgoed Vennebroek in Paterswolde en in een aantal natuurgebieden daar omheen. 'Wij krijgen opdrachten van de boswachters die in dienst zijn van de beheereenheid Groningen-Noord-Drenthe.

En verder:

- Paradijsvogeltuin, een plan zonder plan
- Iddo Kemp

Deze zal verschijnen rond
1 maart 2024

Oplossing puzzel van pagina ??

Nu ook op social media

@de_riepe

@deriepe

Scan mij!

GRONINGEN

GRONINGEN

Dagopvang
Leger des Heils
Spilsluizen 5
9712 NR Groningen
tel. 050-312 21 22
ma, di, do, za, zo 10:30-17:30 uur
wo, vr 10:30-21:00 uur

Twaalfde Huis
Eemskanaal Noordzijde 32a
9713 AB Groningen
tel. 050-579 78 45
Ma t/m vr. 9.30-16.30 uur

Beschermde Wonen (Vast&Verder)
Damsterdiep 267, 9713 EE Groningen

24-uurs opvang
Algemene opvang
Van Heemskerckstraat 75
9726 GH Groningen
tel. 050-599 14 20, www.wender.nl

Hoendiephuis voor jongeren
Noorderstationsstraat 88
9717 KR Groningen
tel. 0591-648 261, www.wender.nl

Wonen Schoolstraat
Woonvoorziening (Beschermde wonen)
Schoolstraat 11
9712 JP Groningen
tel. 0591-648 261, www.wender.nl

LIMOR woonvoorziening Hiddemaheerd
Hiddemaheerd 112
9737 KX Groningen
tel. 0900-4857545
058-215 16 94, www.limor.nl

Nachtopvang
Schoolstraat 9
9712 JP Groningen
tel. 0591-648 261, www.wender.nl
dagelijks 21.00-10.00 uur
zon- en feestdagen van 21.00 tot 11.00 uur
Aanmelden en binnenkomen om te kijken
of er plek is kan vanaf 21.00 uur tot 23.00
uur. Ook kun je maandag t/m vrijdag tussen
10:00 uur en 11:00 uur aan de Schoolstraat 3
langskomen om je aan te melden.

APPINGEDAM
LIMOR woonvoorziening
Vangnetvoorziening Cornelis Albertsstraat
Cornelis Albertsstraat 7
9901 EJ Appingedam
tel. 0900-4857545
www.limor.nl

HOOGEZAND
Wonen Hoogezand
Mansholtstraat 1-a
9602 SB Hoogezand
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

VEELERVEEN
Reïntegratie-centrum
De Spetse Hoeve
Spetsebrugweg 4
9566 TK Veelerveen
tel. 0597-541 341

VEENDAM
24 uren opvang
LIMOR Woonvoorziening
Burgemeester Bosscherstraat 10
9641 NG Veendam
tel. 0598-615111
www.limor.nl

LEEK
Crisisopvang Leek
Oldebertweg 61
9351 PC Leek, tel. 0900-118 88 81
www.wender.nl

WINSCHOTEN

Dagbesteding Werkpro
Papierbaan 60
9672 BH Winschoten
tel. 059-743 3004

DRENTHE

ASSEN

Kommarin
Maatschappelijke Opvang voor
dak- en thuislozen Assen
Havenkade 16
9403 AH Assen
tel. 088-8393381

Openingstijden:
Dagopvang:
ma t/m vr 10:00-15:00 uur
Nachtopvang:
dagelijks 21:00-09:00 uur

Leger des Heils
Kortdurende opvang en beschermd wonen
Maria in Campislaan 257
9406 JG Assen

EMMEN

Dagopvang
Leger des Heils
Verlengde Spoorstraat 11
7811 GA Emmen
tel. 0591-658 233
Geopend ma t/m vr. 10.30-16.30 uur

Leger des Heils opvang Emmen
Weerdingerstraat 204
7822 BK Emmen
tel. 088-065 22 40

Leger des Heils
De Breehof - Beschermde wonen
Zijtak Westzijde 125
7833 BE Nieuw-Amsterdam

HOOGEVEEN

Dagopvang
Beukemaplein 14
7906 AK Hoogeveen
ma tm vr. 10.30-16.30 uur

FRIESLAND

DRACHTEN

Wonen Drachten
Stationsweg 118
9201 GS Drachten
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

LEEUWARDEN

Dagopvang
Leger des Heils
De Tuinen 32
8911 KE Leeuwarden
tel. 0900-118 88 81
geopend 10.00-16.00 uur
(woensdag 12.00-16.00 uur)

DAC Leeuwarden
Zuidergrachtswal 15-16
8933 AD Leeuwarden
tel. 0591-648 261
geopend 10.00-16.00 uur
www.wender.nl

Algemene Opvang
Nieuwegeweg 3
8911 LK Leeuwarden
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

d' Ambacht
Cornelis Trooststraat 48
8932 BR Leeuwarden
tel. 058-299 99 30
dambacht@werkpro.nl

Huis voor Jongeren
Huizumerlaan 101
8934 BE Leeuwarden
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

Zorgopvang

J.H. Knoopstraat 2
8933 GS Leeuwarden
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

Wonen Hoekstersingel

Hoekstersingel 51-53
8922 AM Leeuwarden
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

Wonen Bonifatiusplein

Bonifatiusplein 19
8911 JT Leeuwarden
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

Nachtopvang

Oostergoweg 1 (Wirdumerpoort)
8911 MA Leeuwarden
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

Aanloophuis Leeuwarden

Bagijnestraat 36
8911 DR Leeuwarden
tel. 058-212 72 37
www.aanloophuisleeuwarden.nl

LIMOR Crisisopvang en woonvoorziening de Kei

De Kei 5
8918 AR Leeuwarden
tel. 0900-485 7545
www.limor.nl

ENGWIJERUM

Leger des Heils
Beschermde Wonen
Fjellingsreed6
9132 EN Engwierum

BURGUM

Crisisopvang Burgum
Prinses Margrietstraat 63
9251 HB Burgum
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

HEERENVEEN

Aanloophuis de Brege
Herenwal 2
8441 AZ Heerenveen
0513-625 926
www.aanloophuisoerdebregge.nl

SNEEK

Sociaal Pension Sneek
Lemmerweg 53
8606 AA Sneek tel. 0591-648 261
www.wender.nl

De Herberg

Vier kamers voor dak- en thuislozen,
verblijf maximaal 2 maanden
Kloosterwarfsstraat 3
8603 AG Sneek
Herbergtelefoon: 06-235 415 65

LIMOR Crisisopvang

Gonggrijpstraat
Gonggrijpstraat 9
8607 BD Sneek
tel. 0515-43 08 12
www.limor.nl

Koken voor bezoekers

Door **Tim Drenth** Fotografie **Mariunus Hillenga**

Reem Yousef neemt even pauze op de bank bij ontmoetingscentrum Edanz aan de Oldebarneveltlaan in Groningen. Afgelopen zomer is ze begonnen als kok bij stichting De Verbinders die voor onder meer Edanz de catering verzorgt. Het is echter niet helemaal zeker voor hoelang ze dit kan blijven doen. Dagelijks bereidt Reem Arabische hapjes en gerechten voor de lunch en het diner. 'Vandaag ben ik tot 17:00 uur aan het werk en daarna ga ik samen met mijn zontje van zes, eten bij een vriendin', vertelt Reem glimlachend, 'dan zal ik ook het eten verzorgen.'

Zeven jaar geleden is Reem met haar man vanuit Syrië naar Nederland gekomen. Ze is erg blij met de kans die ze bij stichting De Verbinders krijgt. 'Het is een ontzettend fijne stichting met sociale en hulpvaardige mensen.'

Eind vorig jaar was bekend geworden dat de gemeente Groningen andere plannen had voor het pand waar Edanz gebruik van maakt. Dit leidde tot veel onrust binnen de organisatie. Door menige proactieve inzet heeft het geresulteerd dat Edanz tot 2025 haar activiteiten kan blijven voortzetten. Zo ook voor Reem die haar werk als kok dit jaar nog vervolg kan geven.